

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolebladet.

Østersøgades Gymnasium.

Nr. 6.

15 Marts 1913

2. Aarg.

Foredrag af Kaptajn Bøck om Forsvaret, holdt ved Spejderfesten d. 22. Februar.

KAPTAJNEN begyndte med at fremhæve, at Forsvars-
sagen i de senere Aar var blevet tilsølet af Partipo-
litikken. Men Forsvarsviljen var endnu ikke død, hvad
der kunde ses af den senere Tids ivrige Indsamling samt
af forskellige Ungdomsbevægelser, som f. Eks. F. D. F., Spej-
derbevægelsen og de frivillige Korps.

Men en stor Hindring for Forsvarsbevægelsen er Ned-
læggelsen af Københavns Befæstning i 1922 og, som før
nævnt, Partipolitikken. Kaptajnen fortsatte, det er ikke
nok at være begejstret, thi der kommer en Tid, da Be-
gejstringen hører op, og den maa da afløses af Viljestyr-
ken, som er vigtigst. Nu melder sig imidlertid det Spørgs-
maal: Kan det nytte at forsvare sig? Herpaa maa svares
et ubetinget Ja, hvad der iøvrigt bekræftes af det følgende.
Nu rettede Kaptajnen det Spørgsmaal: „Hvad kan paaføre
Danmark Krig?“ Svaret var: „En Stormagts Lyst til at ero-
bre Landet, eller Danmarks Indvikling i en Krig mellem
Stormagterne.“ Hvad det første angaar, saa er det mindre
sandsynligt, at Landet ligefrem bliver erobret, paa Grund
af den gensidige Jalousi mellem Magterne: den bekendte
europæiske Ligevægt. „Dertil kan indvendes: Det var jo det,
der skete 1864. „Ja,“ lyder Svaret. „men det gentager sig
ikke, England har allerede forlængst indrømmet den store
Fejl, de begik i 64“; det er sikkert, at de havde sparet
mange Penge, idet det ikke havde været nødvendig for
England at bygge saa enorm en Flaade, om de dengang
havde forhindret de to Stormagter, Tyskland og Østrig i

at overfalde og fravriste Danmark et i Forhold til dets Størrelse' saa stort Stykke Land.

Det andet Svar er mere sandsynligt, nemlig dette, at Danmark sikkert vil komme til at spille en afgørende Rolle i en europæisk Krig, fordi vi ligger lige imellem Nordsøen og Østersøen, som det gælder for England at komme ind i og blokere og beskyde de tyske Østersøhavne, medens Tysklands Opgave er at hindre dette. Øresund, Lille- og Storebælt vil være af stor Betydning for Danmarks Indvikling i Krigen, navnlig sidstnævnte Bælt. Øresund er nemlig ikke dybt nok til, at de større Krigsskibe kan gaa igennem. Lillebælt kan Tyskland spærre med Miner uden at komme ind paa dansk Grund, da Lillebælt jo som bekendt er ganske smalt. Saa er der kun Storebælt. I det Øjeblik Tyskerne udlægger Miner her, maa de, hvis det skal have Betydning, ogsaa have faste Støttesteder paa begge Sider i Sjælland og Fyn). Men i det Øjeblik, de sætter Tropper (Land her, er Krigen udbrudt. Vi maa da, ved at sende Tropper her fra København, søge at forhindre Landsætningen. Hvis det lykkes os at have deres Opmærksomhed henvendt paa os i nogen Tid, saa ivil den engelske Flaade kunne faa Tid til at komme os til Hjælp

Tyskerne vil imidlertid opnaa mere ved at gaa direkte mod København, som paa den Maade bliver Brændpunktet. Et Overfald maa betragtes som temmelig givet, da en regelmæssig Belejring vilde tage for lang Tid, og være for risikabelt. Vi kan i Løbet af et Par Timer samle tilstrækkeligt Mandskab til at forsvare Fæstningslinien.

I Tilfælde af Krig mellem England og Tyskland vil Tyskland sikkert lige med det samme, rette et Overfald mod København. Tyskerne kan ikke sætte mere end en ca. 50000 Mand mod vore 20—30000 af to Grunde, for det første fordi Angrebet nærmest skal have Karakter af et Overfald, og saa maa der ikke være saa iøjnefaldende Troppeforskydninger og Samling af Handelsskibe til at transportere Tropperne til København (Krigsskibe kan ikke bruges til Transport af Mennesker, af Mangel paa Plads), og for det andet, fordi de ogsaa daarligt kan undvære flere Tropper til et saadant Biforetagende.

Med Hr. Høyers Sø-Spejdere.

Onsdag den 26. Kl. 9 pr. afsejlede vi fra Orlogsværftet. nogle med Torpedobaaden „Hajen“, andre med „Havørnen“. Efter at vi var kommet ombord og havde hilst paa Chefen, lettede vi. Da vi var kommet ud i rum Sø og havde krydset lidt rundt derude, begyndte den egentlige Øvelse.

Denne bestod i at afskyde en Torpedo mod et flydende Maal, som vi i Forvejen havde lagt ud. Det første Skud var et „Stævnskud“ d. v. s., at Torpedoen blev skudt ud fra Stævnen, som var ca. 700 m fra Maalet. Dette løb 3 m ved Siden af Maalet, og hvis dette havde været et Krigskib, var det sikkert blevet fuldstændig ødelagt.

Det andet Skud var et „Dækskud“, hvilket vil sige at Torpedoen blev affyret fra Dækket. Dette Skud var mere interessant end det første, fordi man her kunde se den tydeligere end ved et „Stævnskud“. Ved bare at trække i et lille Haandtag lukker man op for en Hane, saaledes at noget comprimeret Luft med meget stor Kraft driver Torpedoen ud af Torpedorøret. Den farer derpaa et Stykke ud i Luften, og naar den endelig falder ned i Vandet, bringer de to Propeller, der sidder ægter i Torpedoen, den sikkert og støt og med stor Hastighed under Vandet fremad imod Maalet, efterladende sig en langhvid Skumstribе.

Efter at Torpedoen var affyret, skød vi for fuld Fart hen imod dem for at fiske dem op igen. Selv om det var mørkt, kunde vi godt finde dem, fordi der somme Tider steg en lille Røgsky eller Flamme op fra Vandskorpen i Nærheden af dem. Dette stammede fra en med Carbid fyldt Patron, som var fæstet for i Torpedoen. Efter nogen Besvær blev de bjærgede.

Derefter signalerede vi til „Hajen“, at den skulde lægge bi, for at vi kunde faa de andre Spejdere om Bord. Herefter sejlede vi for fuld Fart igennem Kongedybet og ankrede op ved „Nordre Røse Fyr“ midtvejs mellem Kastrop og Saltholm og holdt Middag.

Efter denne roede vi alle over til Fyret, som var me-

get interessant at se paa. Vi kunde dog ikke opholde os der ret længe, fordi Torpedobaaden skulde være inde inden en bestemt Tid, og lige efter at vi var kommet om Bord, lettede vi og satte Kursen hjemefter.

Kl. 3 laa vi i Lejet igen, og efter at have sagt „Farvel og Tak for i Dag“ til den elskværdige Chef og Premierløjtnant Høyer, fulgtes vi ad til Toldboden, og gik derpaa hver til sit, alle enige om at have tilbragt en fornøjelig Dag. „Den bedste, I har oplevet, ikke sandt?“ som Chefen sagde. *Fast.*

Skolehistorier.

Af Ernst Eekstein.

Af Henriksens Dagbog.

Med Forlæggerens Tilladelse gengiver vi „Henrichsens Dagbog“ efter Eeksteins Skolehistorier, udkomne paa Hagerups Forlag. Pris 1 Kr. 50 Øre

Den 24. Februar 18**.

Vi er endnu i Februar (som Datoen foroven viser), og Vejret lader meget tilbage at ønske. Nu har en af vore Lærere apoplektiske Tendenser og er nær ved at omkomme af Kongestioner, naar alt er tillukket. Næppe er han traadt ind i Klassen, før han med sin drønende Basstemme raaber: „Schwarz, luk et Vindue op“, og Schwarz gør selvfølgelig, som befaleet. Indtil den 20de Februar gik Sagen ogsaa sin stille, fredelige Gang. Men den Dag uddeltes Hjemme-Stilene, og Haslund, der, som sagt, er en svoren svoren Fjende af Træk, kom til at sidde i Nærheden af Vinduet.

Hr. Berner lod som sædvanligt et af de øverste Vinduer aabne og skulde lige til at begynde Undervisningen, da

lan“ i Stockholm. Alle deres Øvelser var udmærkede. Deres Spændbøjning og Hævøvelser i Bom var glimrende, og stor Jubel vakte deres forskellige Spring i Strøm over Hest og Plint. Hele Opvisningen bar Præget af Harmoni. Styrke og Dygtighed. Disse blaa- og hvidklædte, smidige Skilkkelser bragte ligesom et Pust af virkelig Skønhed og Glæde med sig, og blandt disse kunde en Kunstner søge sine Modeller.

Holdene vil nok gøre Lykke, hvor de kommer frem, og gøre vort gamle Land Ære.

Skolenyheder.

— Sammentælling før Paaske.

— Vidnesbyrd for 1. og 2. G. efter Paaske.

— Vidnesbyrd for Realkl. i Slutningen af Marts.

— Skuespillerne fra Skolekomedien, havde forleden Dag Kaffegilde, arrangeret af Pastor Hansen, hvortil Sceneinstruktør Emanuel Larsen var indbudt, som fik overrakt et Album med Fotografierne fra Skolekomedien.

Spørgsmaal & Svar.

Vi har modtaget følgende:

Hr. Redaktør!

Da jeg i Gaar var ude paa en mindre Udflugt, mødte jeg en Patrouille Spejdere, alle bevæbnede med lange Sabler, og henvender mig derfor til Dem for at spørge, om en Spejder har Lov til at bære Vaaben?

En Spejderinteresseret.

Svar: En Spejder har absolut ikke Lov til at bære Vaaben, hverken Sabler eller Skydevaaben, paa Gaden. Det ovennævnte Tilfælde maa altsaa være en Frihed, Patrouilleførereren selv har taget sig.

Det kan ikke nægtes, at der er store Mangler ved vort Forsvar. men disse Mangler kan udfyldes, men Penge skal der til. Da Forsvarslovene i 1909 kom for i Rigsdagen, var de Genstand for ret usagkyndig Behandling. Saaledes sagde en af Rigsdagsmændene: „Jeg kender ikke noget til det, men jeg tror ikke det behøves, og det er for dyrt.“

I Tilfælde af Krig, vil vi alle som een være parat til at forsvare vort Land, men saa er det maaske for sent, og derfor vil vi haabe, at Fædrelandskærligheden maa vaagne snart hos alle. „Og det er min faste Overbevisning,“ siger Kaptajn Bølck, „at et Folk, som overgiver sig ganske frit, gaar til Grunde; et Folk derimod, som forsvarer sig tappert, vil, selv om det bliver slaaet, saa dog maaske en Gang rejse sig igen.“

Kaptajnen sluttede det interessante Foredrag med et Ønske om, at vi maatte komme godt igennem de vanskelige Tider, og udbragte et Leve for Danmark, fulgt af tre kraftige Hurraraab.

Pariserholdenes Gymnastik-Opvisning i Odd-Fellow Palæet.

Til denne Opvisning blev der solgt Billet her paa Skolen.

For fuldt Hus havde Pariserholdene 4 Opvisninger i Odd-Fellow Palæet. Den Tid, man opholdt sig derinde, var sandelig ikke spildt, thi det var en sand Nydelse at se paa disse imponerende, høje og harmoniske Skikkelser.

Dameholdet havde en Del smukke Øvelser paa deres Program, især var deres Ligevægtøvelser paa høj Bom overordentlig smukt og nydeligt udført. Holdet var i det hele taget godt samarbejdet.

Herreholdet gjorde straks ved sin Indtræden et tiltalende, frisk og djærvt Indtryk ved deres kraftige, jordvindende Gang. I Retning af Præcisation og individuel Dygtighed, stod det højere end Holdet ved de „olympiska spe-

Haslund rejste sig fra sin Plads og med opsmøget Frakkekrave og kyldegysende Stemme raabte:

„Aa, Hr. Berner, det trækker saa rædsomt!“

Men nu bliver Berner altid nervøs, naar nogen paa-
staar, det trækker. Han siger nemlig, det er Indbildning,
og at naar den atmosfæriske Lufts Bevægelse var skadelig
for Sundheden, saa kunde ikke et Menneske mere gaa
over Gaden uden at faa Rygnarvsbetændelse eller Difte-
ritis.

„Naa, saa det trækker paa Dig?“ sagde han i en let
henkastet Tone. „Hvor gammel er du egentlig?“

„Jeg bliver sytten til Januar,“ svarede Haslund med
en vis Værdighed.

„Og saa trækker det paa dig? Ja, saa er det virke-
lig paa høje Tid, du endelig en Gang bliver af med en
saa dum Anskuelse. Sæt dig ned. — Vinduet skal staa
aabent!“

Haslund trak Kraven endnu højere op, satte sig ikke,
men sagde med mandig Fasthed:

„Hr. Berner, Lægen har udtrykkelig forbudt mig at
udsætte mig for Træk; selv om det kun var nogle faa Mi-
nutter. Jeg beder dem derfor om Tilladelse til at maatte
bytte Plads.“

„Værsgod, for mig gerne“, sagde Berner, idet han ringe-
agtende trak paa Skuldrene. — „Hansen, tag og byt Plads
med Haslund!“

„Hr. Berner“, sagde Hansen. „jeg har været syg og
kom først i Skole igen i Gaar, og jeg bliver saa gruelig
let forkølet. Var det dog ikke bedre, om vi lukkede Vin-
duet.“

„Ti stille! — Giessing; vil Du saa sætte Dig hen ved
Vinduet.“

„Giessing hostede dumpt. — det lød, som var det ned
i en tom Tønde.

„Hvis jeg maa faa Lov“, sagde han med hæs Stemme,
vilde jeg rigtignok ogsaa hellere blive paa min Plads. Jeg
har allerede brugt 8 Sennepskager for at blive af med min
Reumatisme, og er ikke rask endnu.“ (fortsættes).

Carl Slamberg's Efff., Frederiksborgg. 23,

anbefaler sit berømte

Skoleuhr til 2,85 Kr. **Lommelamper** med Metaltraads-
pære og gode Elementer 1 Kr.

Fodbold- støvler.

Et Par ekstra
gode Læderstøvler
Nr. 38, sælges me-
get billigt, ved
Henv. til
Ejvin Borgschmidt
Hansen. 1. G.

Abonnér paa „Skolebladet“

25 Øre pr. Kvartal.

Willumsens Fugle- og Akvariehus,

Ø. Farimagsgade 45. (Fh. Gothersg. 133). Telef. Øbro 2550.

Fugle samt Bure, **Akvarier** og **Fisk.**

Leverancer til Skoler og Lærestalter.

F. Malmqvist & Søn

SPORTS-FODTØJ

Østerbrogade 84.

Red.: Carl Helge Vestberg og Ejvin Borgschmidt Hansen